

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 12 czerwca 2012 r.

DOLiS/DEC-528/12/36253, 36257

dot.: [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 w zw. z art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) w zw. z art. 15 ust. 1 i art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (tekst jednolity Dz. U. 2004 r. Nr 52 poz. 525 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana W. A. na przetwarzanie jego danych osobowych przez Komendę Miejską Policji w B.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana W. A., zwanego dalej także Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez Komendę Miejską Policji w B., zwaną dalej także KMP w B.

Wobec nieuiszczenia przez Skarżącego opłaty skarbowej od przedmiotowej skargi, działając na podstawie art. 261 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych pismem z dnia [...] czerwca 2010 r. (znak: [...]), wezwał go do uiszczenia stosownej opłaty skarbowej, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania oraz stosownie do § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej (Dz. U. Nr 187, poz. 1330) poinformował o obowiązku składającego skargę do załączenia dowodu zapłaty należnej opłaty skarbowej.

Pomimo, iż pismo Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, o którym mowa powyżej, zostało Panu W. A. doręczone w trybie art. 44 Kpa w dniu [...] czerwca 2010 r., nie uiścił on opłaty skarbowej w należnej wysokości w wyznaczonym dla dokonania tej czynności, siedmiodniowym terminie.

Wobec powyższego postanowieniem z dnia [...] września 2010 r. (znak: [...]) Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, działając na podstawie art. 261 § 2 Kpa, postanowił o zwrocie skargi Pana W. A., który został dokonany po uprawomocnieniu się postanowienia, w dniu [...] listopada 2010 r.

W dniu [...] września 2010 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął zwrot ww. postanowienia przesłanego Panu W. A. z adnotacją z dnia [...] września 2010 r. „nie zastałem awizowano”, z dnia [...] września 2010 r. „awizowano powtórnie”, oraz z dnia [...] września 2010 r. „zwrot nie podjęto w terminie”. Mając na uwadze powyższe organ uznał niniejsze postanowienie, na podstawie art. 44 Kpa, za doręczone Panu W. A. w dniu [...] września 2010 r.

W dniu [...] marca 2011 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło pismo Pana W. A. z dnia [...] lutego 2011 r., w którym Pan W. A. zakwestionował prawomocność postanowienia Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia [...] września 2010 r.

W związku z powyższym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych pismem z dnia [...] kwietnia 2011 r. (znak: [...]) zwrócił się o wskazanie podjęcia jakich działań od Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych domaga się Pan W. A. w związku z treścią ww. postanowienia.

W odpowiedzi na wezwanie organu Pan W. A. w piśmie z dnia [...] maja 2011 r. zanegował ustalenia dokonane przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w postanowieniu z dnia [...] września 2010 r. odnośnie braku wniesienia przez niego należności tytułem opłaty skarbowej oraz skuteczności doręczenia pisma organu z dnia [...] czerwca 2010 r. (znak: [...]) wzywającego do jej zapłaty.

Wobec okoliczności, iż w ustalonym stanie faktycznym termin do złożenia przez Pana W. A. zażalenia na postanowienie z dnia [...] września 2010 r. upłynął w dniu [...] września 2010 r., natomiast Pan W. A. nadał zażalenie w dniu [...] lutego 2011 r., czyli po upływie ustawowego terminu do jego wniesienia oraz nie wniósł w jego treści o przywrócenie terminu do jego wniesienia, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych postanowieniem z dnia [...] sierpnia 2011 r. (znak: [...]) stwierdził uchybienie terminu do wniesienia na nie zażalenia.

Przesyłka zawierająca przedmiotowe postanowienie również nie została odebrana przez Skarżącego, wobec czego organ uznał ją za doręczoną w trybie art. 44 Kpa.

Pismami z dnia [...] listopada 2011 r. oraz [...] grudnia 2011 r. Pan W. A. ponownie zakwestionował zasadność podejmowanych w toku niniejszego postępowania czynności i zażądał wydania w sprawie decyzji administracyjnej. Generalny Inspektor kolejno pismami z dnia [...] listopada 2011 r. oraz [...] grudnia 2011 r. poinformował Skarżącego o toku przedmiotowego postępowania.

W treści pisma z dnia [...] stycznia 2012 r. Skarżący wniósł o cyt.: „przywrócenie stanu zgodnego z prawem tj. nakazanie zwrócenia przez policję opinii sądowo – psychiatrycznej, która w policji znalazł się – cytat z postanowienia KWP w B.: «W dniu [...].07.2007 r. do tut. organu wpłynęła opinia sądowo-psychiatryczna o Stronie z dnia [...].05.2007 r., sporządzona przez biegłego lekarza psychiatrę, na

polecenie Sądu Rejonowego w B. [...] Wydział Grodzki.» i była sporządzona tylko i wyłącznie na potrzeby sądu. Przechowywanie, wykorzystywanie – czyli przetwarzanie jej przez policję narusza art. 26.1. pkt. 2. UODO, Wnoszę: 1. - ŻĄDANIE wydania decyzji administracyjnej nakazującej Komendantowi Wojewódzkiemu Policji w B. zwrotu w/w opinii w/w sądowni”. Do przedmiotowego pisma Skarżący dołączył dowód uiszczenia opłaty skarbowej.

Wezwany do sprecyzowania żądania w treści pisma z dnia [...] lutego 2012 r. Pan W. A. wskazał, iż wnosi o cyt.: „wydanie Decyzji Administracyjnej nakazującej Komendantowi Miejskiemu Policji w B. odesłanie będącej w posiadaniu mojej opinii sądowo-psychiatrycznej z dnia [...].05.2007 r. do SR [...] Wydział Grodzki w B. celem włączenia zwrotnego do akt o sygn. [...] i tym samym przywrócenie stanu zgodnego z prawem”. Ponadto Skarżący wskazał, iż cyt.: „Komendant Miejski Policji w B. młod. insp. Mgr M. E. (jako przełożony stanu osobowego) zebrał opinię sądowo – psychiatryczną (zawierającą moje dane osobowe o stanie mojego zdrowia) z Sądu Rejonowego w B., zebraną opinię przetworzył (w rozumieniu ustawy o ochronie danych osobowych). – po przez udostępnienie opinii Naczelnikowi Wydziału Postępowań Administracyjnych KWP w B. nadkom. mgr. K. S. Sygn. akt sądowych (opinii) Sądu Rejonowego w B. [...] z dnia [...].05.2007”.

Na skutek podjętych w niniejszej sprawie czynności wyjaśniających Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

1. W latach 2006-2007 wobec Pana W. A. toczyło się przed Sądem Rejonowym w B. postępowanie w sprawie o popełnione przez niego wykroczenie (sygn. sprawy [...]). Status oskarżyciela publicznego w tym postępowaniu przysługiwał Komendzie Miejskiej Policji w B..
2. W toku przedmiotowego postępowania, na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w B. z dnia [...] maja 2007 r., w dniu [...] maja 2007 r. biegli lekarze psychiatrzy wydali opinię na okoliczność stanu zdrowia psychicznego obwinionego Pana W. A.. Przedmiotowa opinia została doręczona przez ww. sąd Komendzie Miejskiej Policji w B. jako oskarżycielowi publicznemu w sprawie.
3. Funkcjonariusz Komendy Miejskiej Policji w B., pełniący w tym okresie funkcję oskarżyciela publicznego, w dniu [...] lipca 2007 r. przekazał ww. opinię do Wydziału Prewencji KMP w B. i tego samego dnia policjant, który z ramienia KMP w B. nadzorował pracę oskarżycieli publicznych oraz zajmował się sprawami dotyczącymi wydawanych pozwoleń na broń, przekazał przedmiotowy dokument do Wydziału Postępowań Administracyjnych Komendy Wojewódzkiej Policji w B., zwanej dalej także KWP w B. (kopia Dziennika Korespondencyjnego Sekcji Prewencji KMP B. z dnia [...] lipca 2007 r. znajduje się w aktach sprawy).
4. W wyjaśnieniach złożonych organowi w toku niniejszego postępowania, Komendant Miejski Policji w B., odpowiadając na zarzuty Skarżącego dotyczące udostępnienia jego danych Komendzie Wojewódzkiej Policji w B. wskazał, iż cyt.: „obowiązujące przepisy wynikające z Ustawy z dnia 21 maja 1999 roku o broni i amunicji nakładały na Komendę Miejską Policji obowiązek informowania WPA KWP w B. o podejrzeniu przeciwwskazań do posiadania broni palnej przez Pana W. A., tym bardziej, że w 2003 roku Wydział Postępowań Administracyjnych w ramach prowadzonego postępowania o cofnięcie broni zwracał się do tut. KMP o informację o dotyczącej posiadacza broni. W

myśl art. 18 cyt. ustawy jedną z przesłanek do cofnięcia pozwolenia na broń są zaburzenia psychiczne, o których mowa w ustawie o ochronie zdrowia psychicznego, ograniczona sprawność psychofizyczna, a także zaburzenia funkcjonowania psychologicznego. Kwestia wykorzystania opinii sądowo-psychiatrycznej dot. p. W. A. pozostawała w gestii WPA KWP w B., jako organu uprawnionego do wydawania i cofania pozwoleń na broń”.

5. Komenda Miejska Policji w B. nie przetwarza obecnie danych osobowych Pana W. A. zawartych w dotyczącej go opinii sądowo-psychiatrycznej z dnia [...] maja 2007 r.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Na wstępie podkreślić należy, iż ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Przetwarzanie może być uznane za zgodne z prawem jedynie wówczas, gdy administrator danych wykaże się spełnieniem co najmniej jednej z materialnych przesłanek przetwarzania danych osobowych. Przesłanki te – co do zasady równoprawne, odnośnie przetwarzania tzw. danych zwykłych, zostały enumeratywnie wymienione w art. 23 ust. 1 ustawy, a danych wrażliwych w art. 27 ust. 2 ustawy. Stosownie zaś do brzmienia art. 27 ust. 1 ustawy zabrania się przetwarzania danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, jak również danych o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym oraz danych dotyczących skazań, orzeczeń o ukaraniu i mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym. Przekładając przedmiotowy przepis na stan faktyczny niniejszej sprawy, wskazać zatem należy, iż niewątpliwie danymi wymienionymi w nim będą dane Skarżącego zawarte w dotyczącej go opinii sądowo-psychiatrycznej. Zgodnie z art. 27 ust. 2 pkt 2 przetwarzanie danych, o których mowa w ust. 1, jest jednak dopuszczalne, jeżeli przepis szczególny innej ustawy zezwala na przetwarzanie takich danych bez zgody osoby, której dane dotyczą, i stwarza pełne gwarancje ich ochrony.

Mając na uwadze powyższe, na wstępie zaznaczyć należy, iż zgodnie z art. 38 § 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848 z późn. zm.) do czynności procesowych prowadzonych w postępowaniu w sprawach o wykroczenia stosuje się odpowiednio także przepisy art. 95, 100 § 1 i 6 zdanie pierwsze, art. 105, 107, 108, 116-134, 136-142, 156 § 1-4, art. 157, 158, 160-166, 476 § 2 Kodeksu postępowania karnego, a gdy sąd orzeka jednoosobowo, również przepisy art. 109-114 i 115 § 1, § 2 zdanie pierwsze oraz § 3 Kodeksu postępowania karnego. Natomiast stosownie do 156 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.) stronom, podmiotowi określonemu w art. 416, obrońcom, pełnomocnikom i przedstawicielom ustawowym udostępnia się akta sprawy sądowej i daje możliwość sporządzenia z nich odpisów. Za zgodą prezesa sądu akta te mogą być udostępnione również innym osobom. Zatem przepisy te stanowią podstawę prawną pozyskania przez Komendę Miejską Policji w B. jako stronę postępowania (oskarżyciel publiczny) danych osobowych Skarżącego zawartych w opinii z dnia [...] maja 2007 r. znajdującej się w aktach postępowania prowadzonego pod sygn. [...] przed Sądem Rejonowym w B..

W skierowanej do Generalnego Inspektora skardze Pan W. A. zakwestionował również legalność udostępnienia jego danych osobowych o stanie jego zdrowia psychicznego przez Komendę Miejską Policji w B. na rzecz Komendy Wojewódzkiej Policji w B. związku z prowadzeniem przez ten organ w przeszłości postępowania administracyjnego w przedmiocie cofnięcia Panu W. A. pozwolenia na broń wszczętego wskutek uzasadnionego przypuszczenia, iż wykazuje on zaburzenia psychiczne dyskwalifikujące go jako jej posiadacza.

Wobec powyższego podkreślić należy, iż kwestia prowadzenia wobec osób posiadających pozwolenie na broń postępowania mającego na celu jego cofnięcie została szczegółowo określona w przepisach ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (tekst jednolity Dz. U. 2004 r. Nr 52 poz. 525 ze zm.). Stosownie do treści art. 15 ust. 1 pozwolenia na broń nie wydaje się osobom niemającym ukończonych 21 lat, z zastrzeżeniem ust. 2 (pkt 1), z zaburzeniami psychicznymi, o których mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. Nr 111, poz. 535, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 113, poz. 731, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268), lub o znacznie ograniczonej sprawności psychofizycznej (pkt 2), wykazującym istotne zaburzenia funkcjonowania psychologicznego (pkt 3), uzależnionym od alkoholu lub od substancji psychoaktywnych (pkt 4), nieposiadającym miejsca stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (pkt 5), stanowiącym zagrożenie dla siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego: skazanym prawomocnym orzeczeniem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe (ppkt a), skazanym prawomocnym orzeczeniem sądu za nieumyślne przestępstwo: - przeciwko życiu i zdrowiu, - przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo gdy sprawca zbiegł z miejsca zdarzenia (pkt 6). Nadto stosownie do treści art. 18 ust. 1 przedmiotowej ustawy właściwy organ Policji cofa pozwolenie na broń, jeżeli osoba, której takie pozwolenie wydano: nie przestrzega warunków określonych w pozwoleniu na broń, o których mowa w art. 10 ust. 4 (pkt 1), należy do osób, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2-6 (pkt 2), naruszyła obowiązek zawiadomienia o utracie broni, o którym mowa w art. 25 (pkt 3), przemieszcza się z rozładowaną bronią albo nosi broń, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, środka odurzającego lub substancji psychotropowej albo środka zastępczego (pkt 4).

Przedmiotowe przepisy statuują po stronie organu prowadzącego postępowanie administracyjne w sprawie cofnięcia pozwolenia na broń, którym stosownie do przepisów ustawy o broni i amunicji był w niniejszej sprawie Komendant Wojewódzki Policji w B., szeroki zakres uprawnień do pozyskania informacji o osobie będącej posiadaczem broni. Przekładając je na stan faktyczny niniejszego postępowania, stanowią one zatem podstawę przekazania przez KMP w B. na rzecz KWP w B. danych osobowych Skarżącego w zakwestionowanym przez niego zakresie, w szczególności w kontekście prowadzenia przez KWP w B. w 2003 r. postępowania administracyjnego w sprawie cofnięcia Skarżącemu pozwolenia na broń, w toku którego zwracała się ona do KMP w B. o informacje na temat Skarżącego. Nie ulega wątpliwości, iż opinia sądowo-psychiatryczna dotycząca Skarżącego, a wydana w toku postępowania sądowego w sprawie o wykroczenie, w którym KMP w B. przysługiwał status oskarżyciela publicznego, stanowiła materiał wskazujący czy Skarżący cierpi na zaburzenia psychiczne bądź istotne zaburzenia funkcjonowania psychologicznego, występowanie których, stosownie do treści art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy o broni i amunicji, statuowało po stronie KWP w B. bezwzględny obowiązek cofnięcia mu pozwolenia na broń. Nadto podkreślić należy, iż wydanie wobec Pana W. A. decyzji

administracyjnej cofającej mu pozwolenie na posiadanie broni musiało być poprzedzone dokładnym wyjaśnieniem okoliczności sprawy, czemu w ocenie organu miało służyć przekazanie przez KMP w B. na rzecz KWP w B. przedmiotowych informacji.

Wskazać zatem należy, iż prawą podstawę udostępnienia przez Komendę Miejską Policji w B. danych osobowych Skarżącego zawartych w dotyczącej go opinii sądowo-psychiatrycznej z dnia [...] maja 2007 r. na rzecz Komendy Wojewódzkiej Policji w B. stanowiły art. 15 ust. 1 oraz art. 18 ust. 1 ustawy o broni i amunicji, a tym samym przetwarzanie powyższych danych odbyło się na warunkach określonych w art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy.

Odnosząc się zaś do sformułowanego przez Skarżącego w toku niniejszego postępowania żądania „wydania Decyzji Administracyjnej nakazującej Komendantowi Miejskiemu Policji w B. odesłanie będącej w posiadaniu mojej opinii sądowo-psychiatrycznej z dnia [...]05.2007 r. do SR [...] Wydział Grodzki w B. celem włączenia zwrotnego do akt o sygn. [...] i tym samym przywrócenie stanu zgodnego z prawem”, podkreślić należy, iż materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie wykazał, iż KMP w B. nie znajduje się obecnie w posiadaniu dotyczącej Pana W. A. opinii sądowo-psychiatrycznej z dnia [...] maja 2007 r., a co za tym idzie nie przetwarza danych osobowych Skarżącego w zakwestionowanym przez niego zakresie.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) i art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.